

U s n e s e n í

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 14. července 2020 odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE], narozeného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích ze dne 5. 5. 2020, sp. zn. 64 T 4/2020 a rozhodl takto:

Podle § 256 tr. řádu se odvolání obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] zamítá.

O d ů v o d n ě n í:

1. Napadeným rozsudkem Krajský soud v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích uznal obžalovaného [REDAKCE] [REDAKCE] [REDAKCE] vinným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku a uložil mu trest odnětí svobody v trvání dvanácti let, pro jehož výkon jej podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařadil do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byla obžalovanému uložena povinnost zaplatit poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a.s., regionální pobočce [REDAKCE] pobočce pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina, Brno, Benešova 696/10, na náhradě škody částku 550 Kč.

2. Nalézací soud svůj výrok o vině opřel o následující skutkový děj:

Obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE] v přesně nezjištěné době v [REDAKCE] z [REDAKCE] [REDAKCE] 2019 na [REDAKCE] [REDAKCE] 2019, v [REDAKCE] [REDAKCE] v [REDAKCE] domu čp. [REDAKCE] v [REDAKCE] ulici, po předchozí hádce fyzicky napadl poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE], narozenou [REDAKCE] [REDAKCE], tak, že na ni ve společné posteli nalehl, vahou svého těla ji přitiskl k posteli, oběma rukama ji uchopil za krk, který jí silou stiskl ve snaze poškozenou umlčet, a takto jednal s vědomím, že rdoušení může vést ke smrti poškozené, přičemž poškozenou rdousil i přesto, že se zmítala, a pokračoval v něm i poté, co se poškozená přestala bránit, čímž poškozenou na místě usmrtil, když bezprostřední příčinou její smrti bylo udušení.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které písemně zdůvodnila jeho obhájkyne a směřovala je výlučně do výroku o trestu. Uložený trest považuje za nepřiměřeně přísný a má za to, že soud dostatečně nepřihlédl ke všem polehčujícím okolnostem. Obžalovaný spáchal zločin, k němuž se plně přiznal, jednal v afektu, nepromyšleně, posléze po celou dobu trestního řízení spolupracoval s policií. Svého činu velmi lituje, před jeho spácháním vedl řádný život. Má zázemí, rodina se od něj neodklonila, i otec jeho manželky mu odpustil. Po výkonu trestu se má kam vrátit, prognóza dalšího vývoje jeho osobnosti i prognóza resocializace je příznivá. Dle názoru obžalovaného lze zejména s přihlédnutím k okolnostem, za kterých se usmrcení manželky dopustil, dovodit, že jsou splněny podmínky pro použití § 58 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud je zdůrazňováno, že se snažil zakrýt stopy trestného činu, je to sice pravda, ale když si s hrůzou uvědomil, čeho se dopustil, vůbec nevěděl, co má dělat a ve svém zkratkovitém počínání zcela bez hlubšího promyšlení pokračoval. Žádné přitěžující okolnosti u něj zjištěny nebyly.

4. Ze všech uvedených důvodů obžalovaný považuje výrok o trestu v napadeném rozsudku za nezákonný a navrhuje, aby odvolací soud rozsudek ve výroku o trestu zrušil a sám obžalovanému uložil trest mírnější.

5. Vrchní soud v Praze podle § 254 odst. 1 tr. řádu přezkoumal zákonnost a odůvodněnost toliko napadeného výroku rozsudku i správnost postupu řízení, které vynesení tohoto výroku předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, a dospěl k následujícím závěrům.

6. Řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, netrpí žádnými vadami, které by měly za následek porušení ustanovení, jimiž se má zabezpečit řádné objasnění věci a právo na obhajobu, a které by mohly negativně ovlivnit správnost a zákonnost rozsudku. Ve stručnosti lze konstatovat, že v průběhu celého řízení byla respektována zákonem stanovená pravidla spravedlivého procesu. Odvolací soud rovněž ze spisového materiálu nezjistil žádné vady výroku o vině, které by měly vliv na správnost výroku o trestu v napadeném rozsudku, nesly by se v neprospěch obžalovaného, a které by nebyly vytýkány.

7. Námitky obžalovaného [REDAKCE] uvedené v odvolání se koncentrovaly výlučně na fakt, že se soud prvního stupně dostatečným způsobem nezabýval rozhodnými a ve prospěch obžalovaného se nesoucími okolnostmi pro spravedlivé rozhodnutí stran trestu, a uložil mu tak trest nepřiměřeně přísný. Nalézací soud podle odvolatele nedostatečně přihlédl ke všem polehčujícím okolnostem a nedostatečně zohlednil doznání, projevenou lítost a osobní poměry obžalovaného.

8. Odvolací soud se s těmito námitkami nemohl ztotožnit. Jak vyplývá z odůvodnění napadeného rozsudku v bodech 22-26, nalézací soud bral v úvahu a pečlivě hodnotil všechny okolnosti případu i osobu obžalovaného a těmito kritériím dal odpovídající výraz ve výši uloženého trestu odnětí svobody. Ač skutečný průběh, obsah výměny názorů a počátek fyzického konfliktu mezi poškozenou a obžalovaným stěží někdo zcela věrně rozkládá, soud prvního stupně nepochybil, když na rozdíl od podané obžaloby zhodnotil jednání obžalovaného jako zkratkovité a nikoli plánované. Svou negativní roli v něm nepochybně sehrála dlouhodobá nespokojenost obžalovaného v manželství, opětovné navázání mimomanželského poměru a zejména pak neustálé odkládání rozhodnutí od manželky odejít. Osobní a rodinné poměry obžalovaného, na něhož i přes to, co udělal, jeho rodina nezanevřela a dokonce i otec poškozené (tchán obžalovaného) o něm výslovně prohlásil, že jde o hodného člověka, který všem moc chybí, rozhodně nalézací soud neignoroval, stejně jako jeho doznání a projevenou lítost. Tyto okolnosti ovšem nelze přeceňovat, když především je třeba zdůraznit, že využití ustanovení § 58 odst. 1 tr. zákoníku připadá v úvahu jen za okolností zcela výjimečných a nemůže jít jen o souhrn polehčujících okolností jako takových. Žádné okolnosti případu ani poměry obžalovaného, které by užití tohoto zákonného institutu umožnily, však soud prvního stupně nenalezl, s čímž je nutné se plně ztotožnit, důvody k využití tohoto zákonného ustanovení neshledává ani odvolací soud a poukazuje v tomto směru opět na výstižné odůvodnění napadeného rozsudku v pasáži věnující se výroku o trestu. Navzdory výhradám obžalovaného nalézací soud správně přihlédl i k chování obžalovaného po dokonání činu, kdy ve snaze zakrýt stopy vhodil mrtvé tělo poškozené do rybníka a zabil jejího psa, naopak pominul přitěžující okolnost ve smyslu § 42 písm. h) tr. zákoníku, tedy spáchání trestného činu na osobě blízké. Odvolací soud proto konstatuje, že vyměřený trest odnětí svobody v trvání 12 let rozhodně není trestem nepřiměřeným či nezákonným, když jen takový by mohl odvolací soud korigovat ve smyslu ustanovení § 258 odst. 1 písm. d), e) tr. řádu.

9. Dostatečná shovívavost k poměrům obžalovaného a příznivým možnostem resocializace pak byla vyjádřena výrokem, jímž byl obžalovaný mimořádně dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen pro

výkon trestu do věznice s ostrahou, ač by dle obecných ustanovení měl vykonat trest ve věznici se zvýšenou ostrahou.

10. Ze všech shora uvedených důvodů proto Vrchní soud v Praze odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítl.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozhodnutí není řádný opravný prostředek přípustný. Lze proti němu podat dovolání do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Hradci Králové-pobočka v Pardubicích. Nejvyšší státní zástupce je může podat pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obviněného, obviněný pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká. Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Nutný obsah dovolání je vymezen v § 265f tr. řádu O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

Praha 14. července 2020

JUDr. Martin Zelenka, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
JUDr. Michaela Pařízková

